

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΠΑΡΤΣΙΝΕΒΕΛΟΥ (Κατίνα του Νικηφορογιώργη ή Κατίνα του Ράφτη)

Αθήνα, 11 Δεκεμβρίου, 2011



Στις 7 Δεκεμβρίου του 2011 έφυγε από κοντά μας η Αικατερίνη (Κατίνα) Παρτσι-νεβέλου, σύζυγος του Γιάννη Παρτσινέβελου (ράφτη), πρωτότοκη κόρη του Γεωργίου και της Άννας Φραγκουλοπούλου (Νικηφορογιώργη και Νικηφορογιώργαινας). Η Κατίνα βοηθούσε από τα 15 χρόνια της τον πατέρα της στο παντοπωλείο που διατηρούσε στην Κωμιακή. Στα 19 της γνώρισε το μελλοντικό σύζυγό της, το ράφτη, όπως όλοι τον αποκαλούσαν (λόγω επαγγέλματος), που για αρκετά χρόνια μαθήτευσε και δούλεψε στην Αθήνα, κοντά σε ένα διακεκριμένο ράφτη, συγγενή του. Γύρω στο 1941, αποφάσισε να γυρίσει στην οικογένειά του στο Σκαδό και στη συνέχεια γύρεψε την τύχη του στην Κωμιακή. Εκεί πωτοαντίκρυσε την κοπέλα, που έμελλε να γίνει σύντροφος του στη ζωή. Αγαπήθηκαν, παντρεύτηκαν και απέκτησαν 3 παιδιά, την Άννα, το Νικηφόρο και το Γιώργο. Ήταν πάντα μαζί, αγαπημένοι, ακάματοι δουλευτές της βελόνας, άριστοι γονείς και παραδειγματικά παιδιά για τους δικούς τους γονείς. Η Κατίνα έμαθε από το Γιάννη τη γεωμετρία της ραπτικής τέχνης. Ισάξια μαθήτριά του δασκάλου της, δημιούργησαν μαζί αριστουργήματα στην τέχνη τους και άφησαν πίσω τους αντάξιους μαθητές.



Το στέκι τους στην Κωμιακή το γνωστό «ραφτάδικο» στις Ροδινές, άφησε εποχή, όχι μόνο για τις εξαιρετικές δημιουργίες του, αλλά και για τα πάμπολλα χωρατά που εξυφαίνονταν εκεί στις βραδυνές συνάξεις φίλων, γειτόνων και συγγενών. Μέχρι τον καιρό που ήρθε το ηλεκτρικό στην Κωμιακή, το φως από το λούξ του ραφτάδικου, ήταν ο φωτεινός σηματοδότης των Ροδινών και σημείο που όλοι οι περαστικοί, είτε βιαστικοί, είτε κουρασμένοι από το μόχθο της ημέρας, ή νυχτοπερπατητές, κοντοστέκονταν για μια ανάσα, μια καλησπέρα ή για βεγγέρα.

Όταν και το τελευταίο παιδί πήγε στο Γυμνάσιο, αποφάσισαν να συνεχίσουν τη ζωή τους στην Αθήνα. Τα πρώτα χρόνια ήταν δύσκολα, αλλά οι ακούραστοι δουλευτές τα κατάφεραν και πάλι. Η ζωή κυλούσε με πάρα πολύ δουλειά και ευτυχισμένες οικογενειακές στιγμές. Ο Γιάννης και η Κατίνα επισκέπτονταν το αγαπημένο τους χωριό, κάθε καλοκαίρι. Με τον καιρό απέκτησαν εγγόνια, αργότερα δισέγγονα και συνέχιζαν να δουλεύουν μαζί με υπομονή και καρτερικότητα μέχρι πριν από περίπου 12 χρόνια.

Ο Γιάννης, που πρόσεχε πάντα την ευαίσθητη σύντροφό του με περισσή φροντίδα και αγάπη, έφυγε για το μεγάλο ταξίδι, στις 15 Μαΐου του 2010. Ήταν τόσο πολύ δεμένοι μεταξύ τους, που η Κατίνα δεν άντεξε για πολύ τον αποχωρισμό του. Αποφάσισε να τον ακολουθήσει στη γειτονιά των Αγγέλων, ενάμισυ χρόνο μετά. Από τις 8 Δεκεμβρίου του 2011, βρίσκονται και πάλι μαζί, φροντίζοντας ο ένας τον άλλο παντοτινά.

Η Κατίνα ήταν ο άγγελος της οικογένειας. Γεμάτη αγάπη, καλοσύνη, με απέραντη υπομονή, εξαιρετικά δοτική, με ένα ζεστό χαμόγελο για όλους. Μια φωτεινή μορφή που εξέπεμπε πάντα όμορφα συναισθήματα. Εκεί ψηλά, είναι τώρα ένας πραγματικός άγγελος, που θα μας προστατεύει όλους.

Αγαπημένοι μας, θα σας θυμόμαστε πάντα με σεβασμό και ευγνωμοσύνη, για όσα με τη ζωή σας, μας διδάξατε.



Μαρία Γ. Φραγκουλοπούλου

Το παρακάτω ποίημα της Ashley Rice είναι αφιερωμένο στη μνήμη των ανθρώπων που αγαπούσαμε και τώρα δεν βρίσκονται στη ζωή.

Όταν κάποιος πεθαίνει,
ένα σύννεφο μετατρέπεται σε άγγελο
και πετάει να πει στο Θεό να τοποθετήσει
ένα ακόμη λουλούδι σ' ένα μαξιλάρι.

Ένα πουλί μεταφέρει το μήνυμα πίσω στον κόσμο,
και κελαηδά μια σιωπηλή προσευχή
που κάνει και τη βροχή ακόμα να κλαίει.

Οι άνθρωποι εξαφανίζονται, μα ποτέ δε φεύγουν πραγματικά.
Τα πνεύματα εκεί ψηλά
κοιμίζουν τον ήλιο,
ξυπνούν το γρασίδι
και περιστρέφουν τη γη σε ιλιγγιώδεις τροχιές.

Κάποιες φορές νωρίς το πρωί,
ενώ θα υπέθετες ότι κοιμούνται,
μπορεί να τα δεις να χορεύουν σ' ένα σύννεφο
να ζωγραφίζουν το ουράνιο τόξο και το ηλιοβασίλεμα,
να κάνουν τα κύματα να παφλάζουν
να δημιουργούν την παλίρροια
να μας πετούν διάττοντα αστέρια και ακούν τις ευχές μας.

Και όταν τραγουδούν
τα τραγούδια του ανέμου,
μας ψιθυρίζουν:
να μη σου λείπω τόσο πολύ.
Η θέα εδώ είναι όμορφη και είμαι τόσο καλά.

Ashley Rice

Μετάφραση: Σταύρος Γ. Παπασταυρίδης,
Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών